

Nāsadiya Sūkta (Ṛg Veda)

The above Sūkta has been translated from Sanskrit by Arthur Llewellyn Basham, *Wonder THAT was India*, 1954), an Indologist, taught at School of Oriental and African Studies, University of London, the revered guruji of famous Indian historians, R. S. Sharma, Romila Thaper and V. S. Pathak.

The original in Sanskrit is here below, then the transliteration, followed by Basham's English translation and then is followed by Shanthikumar Hettiarachchi's Sinhala translation with his own thought on the origin of Art inspired by the Sūkta, as an appendix to his Sinhala translation.

नासदासीन्नो सदासीत्तदानीं नासीद्रजो नो व्योमा परो यत् ।
किमावरीवः कुह कस्य शर्मन्नम्भः किमासीद्गहनं गभीरम् ॥ १ ॥

न मृत्युरासीदमृतं न तर्हि न रात्र्या अहन आसीत्प्रकेतः ।
आनीदवातं स्वधया तदेकं तस्माद्भान्यन्न परः किञ्चनास ॥ २ ॥

तम आसीत्तमसा गूहळमग्रे प्रकेतं सलिलं सर्वाऽइदम् ।
तुच्छेनाभ्वपिहितं यदासीत्तपसस्तन्महिनाजायतैकम् ॥ ३ ॥

कामस्तदग्रे समवर्तताधि मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ।
सतो बन्धुमसति निरविन्दन्हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा ॥ ४ ॥

तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषामधः स्विदासीदुपरि स्विदासीत् ।
रेतोधा आसन्महिमान आसन्त्स्वधा अवस्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥ ५ ॥

को अद्धा वेद क इह प्र वोचत्कुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः ।
अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनेनाथा को वेद यत आबभूव ॥ ६ ॥

इयं विसृष्टिर्यत आबभूव यदि वा दधे यदि वा न ।

यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्त्सो अङ्ग वेद यदि वा न वेद ॥७॥

1. nāsad āsīn nō sād āsīt tadānīm
nāsīd rájo nō víomā paró yát
kīm ávarīvaḥ kúha kásya sárman
ám̐bhaḥ kīm āsīd gáhanam̐ gabhīrām

2. ná mṛtyúr āsīd amṛtam̐ ná tárhi
ná rátriyā áhna āsīt praketaḥ
ánīd avātām̐ svadháyā tát ékam̐
tāsmād dhānyán ná parāḥ kīm canāsa

3. táma āsīt támasā gūháḷam̐ ágre
apraketaḥ salilām̐ sárvam̐ ā idám
tuchyénābhú ápihitam̐ yád āsīt
tápasas tán mahinājāyataíkam

4. kāmas tát ágre sám avartatādhi
mánaso rétaḥ prathamām̐ yád āsīt
sató bándhum̐ ásati nír avindan
hṛdí pratīsyā kaváyo manīṣā

5. tiraścīno vítato raśmír eṣām
adháḥ svid āsī3d upári svid āsī3t
retodhá āsan mahimāna āsan
svadhá avástāt práyatiḥ parástāt

6. kó addhá veda ká ihá prá vocat
kúta ájātā kúta iyám vísr̥ṣṭiḥ
arvāg devā asyá visárjanena
áthā kó veda yáta ābabhūva

7. iyám vísr̥ṣṭir yáta ābabhūva
yádi vā dadhé yádi vā ná
yó asyādhyakṣaḥ paramé víoman
só aṅgá veda yádi vā ná véda

1. Then even non-existence was not there, nor existence,
There was no air then, nor the space beyond it.
What covered it? Where was it? In whose keeping?
Was there then cosmic fluid, in depths unfathomed?

2. Then there was neither death nor immortality
nor was there then the torch of night and day.
The One breathed windlessly and self-sustaining.
There was that One then, and there was no other.

3. At first there was only darkness wrapped in darkness.
All this was only unilluminated cosmic water.
That One which came to be, enclosed in nothing,
arose at last, born of the power of heat.

4. In the beginning desire descended on it -
that was the primal seed, born of the mind.
The sages who have searched their hearts with wisdom
know that which is, is kin to that which is not.

5. And they have stretched their cord across the void,
and know what was above, and what below.
Seminal powers made fertile mighty forces.
Below was strength, and over it was impulse.

6. But, after all, who knows, and who can say
Whence it all came, and how creation happened?
the gods themselves are later than creation,
so who knows truly whence it has arisen?

7. Whence all creation had its origin,
the creator, whether he fashioned it or whether he did not,
the creator, who surveys it all from highest heaven,
he knows — or maybe even he does not know.

Nasadiya sukta හි සිංහල අනුවර්ථනයකි.

නොපැවත්ම පැවතුනේද නැත

පැවැත්ම පැවතුනේද නැත

වායුව එහි නොම විය

අවකාශයක්ද එහි ඔබ්බට නොවීය
කුමක් එය සංවරණය කළේද
කවරුන් එය සංරක්ෂණ කළේද
එහි පෙරක් තෙරක් නොමැති විශ්වසම්භව තරලයක් ද විය.

මරණය පැවතුනේද නැත
අමරණීය බව පැවතුනේද නැත
රාත්‍රිය එකළ කරණ ආලෝකයක් හෝ දිවා කාලයක් නොවීය
සවයංපෝෂණයෙහි රැඳිව වාතය ද
නොමැතිව හුස්ම ගන්න කෙනෙකු විය
වෙනකෙකු නොමැතිව අයෙක් විය.

පළමුව වූයේ අඳුරෙන් වෙලා ගත් අන්ධකාරයකි.
මේ සියල්ලක්ම අනාලෝකයෙන් සපිරිව
විශ්වසම්භව තරලා'තර දෝලනය විය
පැවැත්මකට ලගුවූ අයෙක් කිසිදු කොටුවීමකින් තොර විය.
අවසානයේ දී රශ්මි බලපරාක්‍රමයෙන් අනුනව
හෙතෙම ජන්ම ගත විය.

ආරම්භයේදී අහිරුවී, මනදොල එය සිසාර පැවතුනි
එය මනසේ ජනිත වූ ආදිකල්පිත බීජය විය.
තම දිව හිමියෙන් ප්‍රඥාව කරා යන ගමනේ
ඉර්සිවරු සොයන්නේ පැවැත්මය
එයට නෑකම් හුරුකරන්නේද නොපැවැත්මටය.

ඔවුන් ඔවුන්ගේ සංහිතාව රික්තයක් හරහා දිගහැර ඇත.

පැවැත්ම ඉහලින්ද පහලින්ද දැන සිටියහ.
ශුක්‍ර බලයන් සරු බලකායක් බවට පත්විය
පහල තල ප්‍රබලවිය එය ජවනයෙන් අනුනවිය.

නමුත් එය එසේ වුවත්
කවරුන් දන්නේද
කාට කිව හැකිද
එහි සංසරණය කවදාදැයි සැලකිලිමට.
මැවිල්ල කෙසේ සිදුවී දැයි පැවසීමට.
දෙව්වරු පවා මැවීමට පසුව පැමිණියේ නම්
කාට නම් පැවසිය හැකිද සත්‍යාර්ථයෙන්ම
ලොවෙහි ජන්මගත භාවය.

සකල මැවිල්ලේ ආරම්භය කවදා සිදුවී ද
මැවුම්කරු වූ ඔහු එය කවර ලීලාවෙන්
පෙළහර කළේද
ඔහු එය කරන්නට ද ඇත.
නොකරන්නටද ඇත.

මැවුම්කරුවණෝ උච්චතම අහස් ගැබේ සිට
නිරීක්ෂණය කරණ කල්හි
ඔහු එය දැන සිටියේද
සමහර විට එය නොදන්නීද?

ඉහත සිංහල අනුවර්තකයාණෝ පහත සටහන අමුණා ඇත.

**An Appendix on his view of the Origin of Art
inspired by this RgVedic Hymn**

ඉර්සිවරුනට ශ්‍රතිය එළිදරව්වකි

එහි ප්‍රකාශිතය කදිම කලාවකි
ඒවා සැබෑ කලාවක දිගුවකි.

එළිදරව්වට අවසනක් නොමැතිය
අවසනක් නොලබන්නේද එළිදරව්වය

දෙව්වරු ඇතුළු ද නැතුළු ද
මානවයා ද එළිදරව් කරති

එවා තම හද සන්තකයේ රැඳී
අපේක්ෂා-සිහින සිතුවිලිය
ඒවා නිර්මාණ හරහා කළ එළි බසිති.

එය කලාවකි
මිනිසාට කලාව අතැඹුලකි

කලාව මිනිසා ශිෂ්ට කරති-පරිනත කරති

කලාව නොදත් මිනිසා
අමුයැ - නිරසය - හිස් යැ!

ශාන්තිකුමාර් හෙට්ටිආරච්චි

බක් මස 2020 (April 2020)